

gribe Sjælland. Man ser saaledes, at Regjeringen har tænkt sig, at det kunde blive muligt, at de Tropper, som garnisonere herovre paa Sjælland, ville komme til at forsvare Sjælland alene. Jeg finder Anledning til at gjøre en Bemærkning herved. Bort Land bestaar af 2 Landsdele, som ere adskilte ved Storebelt. Den Del af Landet, som ligger Vest for Storebelt, kan ligesaalet indvares for Danmarks Bestaaen som den Del, der ligger Ost for Storebelt, og, hvis det skulde ske — som Gud forbyde — at den ene Landsdel af en fremmed fjendtlig Magt skulde blive erobret og annekteret, og denne samme fjendtlige Magt havde mindre Interesse i at erobre den anden Halvdel, maa jeg komme til at give det ærede kongevalgte Medlem (Nåsing) Ret i hans Betragtning igaar, at det kunde lidt hjælpe at forsvare den ene Del nok saa godt, naar ikke den Del specielt har Interesse for den Magt, der er tænkt paa. Det er en af mine Hovedgrunde imod, at man foreslaar saa kostbare Forsvarsforanstaltninger uden at tage Hensyn til, at Landsdelene begge i Forening kunne komme til at yde deres Bistand til Forsvaret, hvad enten det sker i den ene eller den anden Del af Landet, og hvis det af mig nævnte Tilfælde skulde indtræffe, selv om vi tænkte os, at Kjøbenhavn blev besat, saaledes som her er foreslaaet, og blev angrebet af en fjendtlig Magt — jeg har nu, det vil jeg sige, ingen stærk Tro paa, at noget Saadant vil ske, men vi tænke en saadan Mulighed, og det er for en saadan Muligheds Skyld vi skulle være forberedte, siger den høitærede Minister — vilde da det Mandskab, som har Garnisonsplads herovre paa Sjælland, være istand til at forsvare den Fæstning, her tænkes anlagt, i mange Dage? Jeg har en meget stor Frygt for, at det vil gaa her, som det gik nogle Aar tilbage ved Dannewirke. I ethvert Fald foretkommer det mig meget tvivlsomt.

Hvad det Finansielle ved denne Sag angaar, som man ganske vist ikke kan se bort fra, foreslaar jo Lovforslaget en Sum af 66 Mill. Ganske vist er det nogle Hundredetusinder mere, men her bevæge vi os mellem saa store Tal, at jeg mener, vi godt kunne holde os til runde Summer, skjøndt jeg finder Anledning til at fremhæve, at de Penge, der her tales om, foreslaas brugte af de Penge, der ere komne frem dels igjennem de løbende Indtægter og dels af det Overflud, som er opsparet af de samme løbende Indtægter, hvoraf saavel den Fattige som den Bedrestillede bærer sit Ansvar med at skaffe disse Penge tilveie. Jeg vil da sige, at de Penge som Arbeideren giver i Form af Lødsfat, maa han surt og dyrt erhverve ved strengt Arbejde, og han vender maaske mange Gange sin forjente Krone, førend han giver den ud til de allernødvendigste Ting, han trænger til. Det, som han giver i Skat, anvende vi her tilsyneladende med en vis, jeg vil ikke sige, Løjsindighed, men dog

paa den Maade, at man behandler de store Summer, som om det kun var Hundreder, der var Tale om. Altsaa, for at blive ved Tallene, ser man jo, at Forslaget gaar ud paa 66 Millioner Kroner, og vi kunne vistnok uden Overdrivelse sige, at 10 Procent Efterbevilling eller Underbalance i Kassen til at fuldføre det, som her er projekteret, vel neppe er for høit sat. Jeg har saaledes hørt ærede Medlemmer igaar bebude Foranstaltninger, som ville vise sig at være nødvendige for at naae det Formaal, den høitærede Minister har tænkt paa, saa at de 10 Procent meget godt ville gaa til, det giver 6½ Million, og naar de lægges til de 66 Millioner, bliver det 72 Millioner. Efter det samme Forslag viser det sig jo, at der dels til Befæstningens Vedligeholdelse, dels til de Rammer af Forstærkningsofficerer, som det vil blive nødvendigt at anbringe i disse Fæstninger, og flere andre Ting, forlanges et Beløb aarlig, jeg tror nok, jeg har talt rigtig sammen, naar jeg siger, at det omtrent vil udgjøre 780,000 Kr. Jeg tør ikke paastaa, det er rigtigt, men indtil jeg bliver modsagt, vil jeg holde mig til dette Tal. Det er et aarligt Beløb, det er ikke Noget, som efter visse Aars Forsløb høyer op. Altsaa, denne Sum maa kapitaliseres, og det giver et Beløb af 19,540,000 Kr. De 40,000 Kr. forære vi jo, det er hele Summen, vi holde os til. Det giver altsaa 92 Millioner. Dernæst er der en Post, hvortil den høitærede Minister ikke har anført noget Beløb, men som jeg anser for overordentlig fornøden, det er til Expropriationsudgifter. (Krigs- og Marineministeren: Jo!). Ja, jeg har ikke set det, det er maaske min Feil, men altsaa have vi de 92 Millioner og nogle Hundredetusinder til. Dette Beløb, fordelt paa de 12 Aar, som det er foreslaaet, at Fæstningens Bygning skal være, giver altsaa c. et Beløb af 8 Millioner aarlig, og dette Beløb forlanges dækket af de samme løbende Indtægter og af Overfludet. Efter min Opfattelse vil det, hvis dette Forslag, hvad jeg ganske vist heller ikke haaber nogenfinde vil ske, skulde blive vedtaget, have den absolute Følge, at al Udvikling heri Landet vilde standse, at de gode Fremskridt paa mangfoldige Omraader, som vi nu i en Række af Aar have kunnet glæde os ved, ville sngne hen og blive tilintetgjorte, og den Yttring, der faldt ved en tidligere Sags Behandling her i Thinget, at Pengene her i Landet vilde svinde som Dug for Solen, vil faae fuldstændig Ret. Derfor antager jeg, at det, naar man ser Sagen fra et rent finansielt Standpunkt, vil være uoverkommeligt at gaa til de Foranstaltninger, som her foreslaas. Og af politiske Grunde anser jeg det for at være i høieste Grad farligt. Jeg deler, som jeg før har sagt, den Betragtning, det ærede kongevalgte Medlem igaar fremsatte om det Farlige i, at vi kunne løbe den store Risiko, at vi uden ret stort Besvær for vedkommende fjendtlige Magt kunde blive af med